

SEVGİLİ ANNE BABALAR;

Sevgili yavrularımız okula uyum sağladı. Çocuğunuzun artık bireyselleşmesi gerekmektedir. Bunun için de fırsat bulması çok önemlidir. Bu fırsat ilk olarak ebeveyn tarafından çocuğa sunulmalıdır. Ebeveynin çocuktan ayrışmaması bir noktada ebeveynin kendi duygusal ihtiyacından da kaynaklı olabiliyor. 'Ama daha çok küçük', 'Ben onun iyiliğini istiyorum' düşünceleri ile kendisine aitleştirme noktasına gelebiliyor ebeveynler.

Fakat günün birinde çocuğunuzun bağımsız bir birey olarak, kademeli şekilde uzaklaşması gerekeceği bir gerçektir ve gerekliliktir. Ebeveynler çocuklarını dünyaya getirirken sarf ettiği olağanüstü çaba sonrasında bu çaba dolayısıyla çocuğu ile bir olmayı kendine hak görebilir, buna duygusal olarak ihtiyacı da olabilir. Fakat çocuğunuzun da birey olmaya hakkı vardır.

Sağlıklı ayrışma dilimizde başlar.

"Hadi gel, okulumuza gidelim"

AYRIŞMA ÖNCE DİLDE BAŞLAMALIDIR

"Hadi gel okulumuza gidelim" (Kimin okulu? Benim mi çocuğumun mu?)

"Çişimizi yapalım." (Kimin çışı?)

"Ödevimizi yaptık hocam?" (Kimin ödevi?)

Anne babanın çocuğa verdiği mesaj ne oluyor? Ben ve sen diye bir şey yok "Biz" varız. Sen benden ayrı bir birey değilsin. Bu tarz cümleler çocuğun sağlıklı ayrışma sürecini engelliyor. Peki sağlıklı ayrışmadığında ne oluyor? "Neden ödevlerini ben yanında oturmadan yapamıyor, neden okula alışamıyor, neden benden ayrı oynamıyor..." Çocuğumuzun sağlıklı ayrışabilmesi için de önce bireyselleşmesi gerekir. Çocuk kendine güvendikçe bazı şeyleri "ebeveynlerimden uzakta da yapabilirim" düşüncesi geliştikçe bireyselleşme süreci gerçekleşiyor. Bunun için de çocuğun kendi yapabileceği işleri onun yerine yapmadığımızda, onun kararlarına, bize "hayır" dediği, kendi fikirlerini beyan ettiği anlara saygı duyduğumuzu gösterdiğimizde bireyselleşmesine katkı sağlamış oluruz. Ebeveyn olarak çocuğumuzun bizden ayrı birey olduğunu kabul ederek bunu hem hareketlerimizle hem de kullandığımız dille sergilemeliyiz. Ödev çocuğumuzun ödevi, onun çiş, okul onun okulu...

Kendi duygularınızı, ihtiyaçlarınızı bastırıp çocuğunuzun iyiliğini gerçek anlamda ön plana çıkarabildiğiniz noktada onun,

- ❖ Özgüven gelişimini
- ❖ İletişim becerilerini
- ❖ Kendini tanımasını
- ❖ Kendini gerçekleştirmesini ve dolaylı olarak birçok gelişimini sağlıyor olacaksınız

REHBERLİK SERVİSİ

ÇUKUROVA/ADANA

KALEM TUTMA BECERİSİ

Nasıl gelişir ?

Çocuklardan beklentilerimizi şekillendirirken, onların gelişiminin farkında olmak ebeveynleri ve dolayısıyla çocukları rahatlatacaktır

Kalem tutma becerisi her yaşta aynı olmamaktadır;

1-1,5 Yaş 2-3 Yaş 3,5-4 Yaş 4,5-7 Yaş

Peki bu fark neden kaynaklanır?

Anaokulu
çağındaki
çocuğun el
gelişimi;

İlkokul
çağındaki
çocuğun el
gelişimi;

EL VE PARMAK KASLARINI DESTEKLEMELİK İÇİN ÖNERİLER

- ✓ Hamur oynamak
- ✓ Kağıtları koparmak
- ✓ Kağıtları yırtmak
- ✓ Legolarla tak-çıkarmak
- ✓ Eldiven giyip çıkarmak
- ✓ Kavanoz/şişe kapağı açıp kapatmak
- ✓ Parmakları sırayla başparmağa değdirip çekmek. (Farklı parmak oyunları oynanabilir)
- ✓ İpe/çubuğa boncuk makarna dizmek
- ✓ Stres topu vb. yumuşak dokuları parmaklarla sıkıp açmak
- ✓ Ağaçtan elma toplama taklidi yapmak
- ✓ Fermuar açıp kapatmak
- ✓ Düğme iliklemek

ÖDEV VE DERS ÇALIŞMA ALIŞKANLIĞI NASIL KAZANDIRILMALI

Artık ödev yapma, öğrendiklerini ifade etme zamanları geldi. Sizlere ve öğrencilerimize evde ders çalışma ile ilgili bazı önerilerimiz olacak:

- Öğrencimizin ders çalışacağı / ödev yapacağı yer belli bir masa olmalı ve hep aynı yerde çalışmalıdır.
- Öğrencimiz ödev yaparken ilk 3 ay anne-babasının yanında oturmasını isteyebilir. Anne-babalar çocukla aynı masada oturabilirler, zamanla aynı odada, ara ara odaya girip kontrol etme şeklinde aralarındaki mesafeyi arttırmalıdır.
- Anne-babalar çocuğun ödev yaparken zorlandığını düşünüp elinden tutarak yazdırmamalı, ödevi çocuğun yerine yapmamalıdır.

- Ödev yapma/ders çalışma sırasında öğrencimizin yorulacağı göz önünde bulundurularak 15 dakikada bir 5-6 dakikalık molalar verilmeli, masadan kalkmadan mola yapması sağlanmalıdır. Ödev 1 saatten fazla sürecekse 40 dakika sonra masadan kalkarak mola verilebilir.
- Ödevde başlama ve bitirme saatleri kural olarak belirlenmeli, bitiş saati sınırsız-sonsuz olmamalıdır (sınırsızlık çocuğun yavaşlamasına yol açar) Başlama ve bitirme saatlerini bir çalar saatle ya da telefon alarmıyla ayarlayabilirsiniz.
- Öğrencimiz çantasını hazırlarken velilerimiz gözlemci olmalı, gerekirse hatırlatmalar yapmalı ama çocuğun yerine sorumluluk alarak çantasını hazırlamamalıdır.
- Velilerimiz çocuklarla; öğretmenimiz, ödevimiz, çantamız gibi sözcüklerle konuşmamalı, çocuğa "Ödevin", "öğretmenin", "çantan" gibi sözcüklerle okulunun ona ait olduğu hissini vermelidir.
- Ödevde başlamadan önce "ödevini bitirersen sana vereceğim/alacağım " gibi rüşvetlere başvurulmamalıdır. Ödev günlük bir etkinlik olduğu için ödüle gerek yoktur. Çocuğun hoşlandığı etkinlikleri (oyun, T.V. izleme, Bahçeye çıkma, v.b.) ödevden sonraya ertelemek zaten çocuk için ödül gibi olacaktır.
- Çocuğun okula ve ödev sorumluluğuna ulaşması için anne-baba kendi olumlu okul ve ödev deneyimlerinden, anılarından söz ederek çocuğa model olabilirler.
- Öğrencimiz ödev yapmaktan kaçınıyorsa zorlanmamalı, Fiziksel veya psikolojik şiddet uygulanmamalı, yukarıdaki koşulların yerine getirilip getirilmediği kontrol edildikten sonra okulumuz Rehberlik Servisiyle iletişime geçilmelidir.

